

Matěj Vaš:

Historie lyžování na Policku

Posudek diplomové práce

Autor si za cíl své práce stanovil „analýzu vývoje lyžování na Policku od doby vzniku počátkem 20. století do současnosti v kontextu historie lyžařského sportu v českých zemích a v Československu“. Jak ho naplnil?

Po úvodu a rozboru pramenů a literatury rozdělil práci do čtyř oddílů – Stručná charakteristika vývoje užívání, Počátky lyžování a lyžařského sportu na Policku, Závodní lyžování na Policku spojené s lyžařským oddílem TJ Spartak Police, Význačné osobnosti lyžování na Policku. V závěru nechybí ani poznámkový aparát, seznam použité literatury a pramenů a obrazové přílohy.

K rozvržení práce nelze příliš namítat. Zásadní námitky je však třeba mít proti zpracování jednotlivých kapitol.

1) Stručná charakteristika vývoje užívání (čeho?) je velice letným přeletem vývoje lyžování „od nevidím“ až do 19. století a na ně navazujícím co nejstručnějším přehledem vývoje lyžování v českých zemích, a to až do vzniku Československého svazu tělesné výchovy. Autor tuto kapitolu zařadil zcela oprávněně, aby o obecný vývoj mohl opřít vývoj v jím sledovaném regionu Policka. Ovšem snaha po stručnosti ho vedla k řadě formulačních zkratků, jejichž příkladem je už sám název kapitoly. Protože se opírá pouze o práce Felixe Chovance a Oldřicha Kulhánka takřka úplně mu vypadávají čeští Němci, přitom Policko bylo na hranicích česko-německé národnostní diaspory. Za nedostatek považuji rovněž chybné psaní jednotlivých klubů – např. Bruslařský závodní klub Praha, Český krkonošský spolek Ski Jilemnice apod.

2) Jádro práce – Počátky lyžování a lyžařského sportu na Policku a Závodní lyžování na Policku spojené s lyžařským oddílem TJ Spartak Police – tvoří dvě třetiny práce. Po sympatickém počátečním rozjezdu však autora zradilo zaměření na závodní lyžování. Sotva začnou poličtí lyžaři „závodit“, ztrácí autor nadhled a více než slibovanou analýzu podává kronikářský záznam závodů, kterých se poličtí zúčastnili, které organizovali, staveb lyžařských můstků apod. Kladem těchto dvou částí je shromáždění faktografie o polickém lyžování, nad kterou se však dostává jen zřídka. Rovněž postupná závislost na skupinách pramenů – zprvu Kronika Police nad Metují, poté neutříděné archívy Sokola Bukovice, Sokola Police, Jiřího Čejky, Vladislava Doležala či TJ Spartaku Police-lyžování – mu neumožňuje podat onu slibovanou analýzu. Přitom prokazuje některé náběhy – např. rozmach

polického lyžování spojený se zaváděním Sportovních škol dorostu či Výchovných základen mládeže, osvětlení krize polického lyžování na konci 70. let. Tato závislost mu brání zařazovat výrazněji polické lyžování do historického kontextu. Jako malý příklad uvádím účast polických lyžařů na závodech Po hřebenech Krkonoš v roce 1969 – archív oddílu je nezaznamenal, proto jsou neznámy. Přitom tyto výsledky existují v jiných publikacích a v jiných archívech! Nebo tvrzení, že šesté místo Jiřího Berana na MS 1978 v Lahti v běhu na 50 km je nejlepším výkonem reprezentanta Československa, když Stanislav Henych na předchozím MS 1974 ve Falunu obsadil ve stejné disciplíně druhé místo.

3) Pohazením jsou proto medailonky význačných lyžařů a lyžařských činovníků v závěrečné kapitole a to Emericha Ratha, Jiřího Berana a Antonína Pohla. Domnívám se, že bylo v silách autora doplnit i medailonky dalších postav, především Jiřího Čejky a Miroslava Hejnyše, mnohokrát v textu označovaných za tvůrce polického lyžování.

Permanentním nedostatkem diplomových prací jsou jazykové chyby. Ovšem výrazy „Mussoliny“ (s. 19) nebo „Lahty“ (s. 115) nemohu považovat za pouhé „překlepy“, jako je tomu u R. Heydricha (s. 20), Rudolfa Krňoula (s. 32) či Jaroslava Honců (s. 86).

Závěr: Práce Matěje Vaše o dějinách závodního lyžování na Policku je zpracována samostatně s využitím archivního materiálu, který autor pečlivě sesbíral, utřídil a jazykově zformuloval. Přestože se jedná více o popis než o slibovanou analýzu, rozšiřuje poznání dějin lyžování na teritoriu České republiky. Proto ji přes vznesené námitky **doporučuji** k obhajobě.

V Praze dne 3. května 2006

PhDr. František Kolář, CSc.